

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/161/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612202950
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3612202950.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporcovi: O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. S. XXXX/X, A., t.č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou: Oľga Filipeje, pracovníčka Okresného súdu Partizánske, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený: JUDr. Andrej Cifra, advokát so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 119,34 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 5C/22/2013 - 152 zo dňa 22. novembra 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu m e n í tak, že navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 34,25 Eur, advokátovi JUDr. Andrejovi Cifrovi, do troch dní.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,34 Eur, advokátovi JUDr. Andrejovi Cifrovi, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 17,80 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 17,80 Eur od 18.12.2009 do zaplatenia a vo zvyšnej časti návrh zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. konštatujúc, že žiaden z účastníkov, ako aj vedľajší účastník, nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie, ktoré po právnej stránke odôvodnil poukázaním na ust. § 42 ods. 1 písm. a), § 42 ods. 4 písm. b), § 43 ods. 1 a 2 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, ust. § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 4 písm. k), 5 a 10, § 53a ods. 1, 2, § 54 ods. 1, 2, § 420 ods. 1, § 544 ods. 1 a 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., založil na tom skutkovom základe, že navrhovateľ s odporcom uzatvoril zmluvu o pripojení, na základe ktorej poskytoval odporcovi elektronické komunikačné služby. Právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom založený zmluvou o pripojení posúdil súd prvého stupňa ako občianskoprávny vzťah, aplikáciu Obchodného zákonníka účastníci konania nedojednali a odporca uzavrel zmluvu ako fyzická osoba bez oprávnenia na podnikanie. Cenu služieb poskytnutých v období od augusta 2009 do októbra 2009 fakturoval navrhovateľ odporcovi spolu v sume 23,08 Eur (faktúra č. 8035913367 vystavená dňa 09.08.2009 na sumu 8,90 Eur, faktúra č. 1005769102 vystavená dňa 09.09.2009 na sumu 1,33 Eur za upomienku, faktúra č. 8036426145 vystavená dňa 09.09.2009 na sumu 8,90 Eur, faktúra č. 8036940454 vystavená dňa 09.10.2009 na sumu 3,95 Eur predstavujúca poplatok za odpojenie) a nakoľko uvedenú sumu odporca riadne a včas neuhradil, súd prvého stupňa ho zaviazal povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi sumu 17,80 Eur ako neuhradenú cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Vychádzajúc z toho, že odporca bol v omeškaní s plnením peňažného dlhu, prisúdil súd prvého stupňa navrhovateľovi i úroky z omeškania v zákonnej výške 9,00 % ročne zo sumy 17,80 Eur od 18.12.2009 (deň nasledujúci po uplynutí lehoty

na plnenie, stanovenej v pokuse o pokonávku). Súd prvého stupňa zamietol návrh v časti istiny 5,28 Eur pozostávajúcej z upomienky v sume 1,33 Eur, pretože navrhovateľ nedoložil žiadny doklad o zaslaní upomienky odporcovi, neuviedol tiež, o akú upomienku sa jedná a nebolo preukázané, v akej výške si poplatok za upomienku účastníci konania dojednali, a poplatku za odpojenie v sume 3,95 Eur, pretože z predložených listinných dôkazov nemal preukázané jeho dojednanie účastníkmi konania, ako ani jeho výšku. Navrhovateľ sa okrem ceny za neuhradené služby domáhal aj nároku na zaplatenie sumy 96,26 Eur ako zmluvnej pokuty, ktorá predstavuje rozdiel medzi akciovou a predajnou cenou mobilného telefónu z dôvodu porušenia zmluvných povinností tým, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb. V súvislosti so zmenou právnej kvalifikácie uplatnenej zmluvnej pokuty za mobilný telefón súd prvého stupňa konštatoval, že návrh v časti náhrady škody v konečnom dôsledku zamietol, lebo v konaní nebola preukázaná priama príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti odporcu a vznikom škody na strane navrhovateľa. V konaní bolo preukázané, že odporca si nespĺnil svoju povinnosť uhradiť cenu služieb za obdobie od augusta 2009 do októbra 2009, preto súd prvého stupňa odporcu na zaplatenie ceny poskytnutých služieb zaviazal spolu aj s úrokom z omeškania, pričom navrhovateľ nepreukázal tvrdené skutkové okolnosti preukazujúce príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti odporcu zaplatiť cenu služieb a vznikom škody v podobe rozdielu medzi bežnou cenou mobilných zariadení a ich cenou akciovou. Navrhovateľ tak nepreukázal vznik škody a jej výšku, preto súd prvého stupňa návrh aj v tejto časti zamietol. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a danej súvislosti dôvodil, že vzhľadom na rozhodnutie bol vo veci pomerne úspešnejší odporca (navrhovateľ bol úspešný čo do sumy 17,80 € s príslušenstvom, zamietnutím návrhu čo do sumy 101,54 € s príslušenstvom bol úspešný odporca), preto v zmysle predmetného ustanovenia o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo, a to aj pokiaľ ide o vedľajšie účastníctvo na strane odporcu s prihliadnutím na ust. § 93 ods. 3 a 4 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku, jeho výrokovej časti, ktorou súd prvého stupňa rozhodol, že vedľajší účastník nemá právo náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť tak, že sa vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu prizná náhrada trov prvostupňového konania v pôvodne uplatnenej výške 48,82 Eur a zároveň si uplatnil i náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby spolu s režijným paušálom spolu vo výške 16,34 Eur. Mal za to, že súd prvého stupňa nepriznaním trov vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v rozpore s vnútroštátnou právnou úpravou, ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou. O dôvodnosti priznania náhrady trov podľa jeho názoru svedčí aj novelizované znenie ust. § 137 O.s.p., ktoré zohľadňuje aj rozsudok Súdneho dvora EÚ (druhá komora) z 22. decembra 2010 vo veci C-279/09 Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH (DEB) proti Spolkovej republike Nemecko. Dôvodil, že sú to práve združenia na ochranu spotrebiteľov, ktoré majú právo v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II.ÚS 78/03, II.ÚS 31/04, II.ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II.ÚS 122/09. V danej súvislosti poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Cdo 71/2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/87/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/34/2012 a ďalšie. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu "rovnosti zbraní", spojeného s možnosťou zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátmi, čím navrhovateľ získava rovnocenného partnera v riešení právnych otázok, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Keďže v danej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, je potrebné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa.

Navrhovateľ sa k odvolaniu podanému vedľajším účastníkom na strane odporcu nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka zmeniť podľa ust. § 220 O.s.p.. O odvolaní vedľajšieho účastníka rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p..

Odvolaním vedľajšieho účastníka bol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa iba vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, preto odvolací súd preskúmal iba túto odvolaním napadnutú časť rozsudku a rozsudok súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti ostal právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (ust. § 142 ods. 1 O.s.p.). Úspech v konaní treba chápať v procesnom zmysle, teda v závislosti od výsledku súdneho sporu. Navrhovateľ má procesný úspech v plnom rozsahu vtedy, keď súd v plnom rozsahu vyhovie jeho návrhu vo veci samej a vydá rozsudok v súlade s navrhovaným petitom. O plný úspech odporcu ide vtedy, keď súd návrh v celom rozsahu zamietne.

Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo (ust. § 142 ods. 2 O.s.p.). V zmysle tohto ustanovenia majú účastníci v prípade čiastočného úspechu v konaní (v závislosti od pomeru úspechu) právo na pomernú náhradu trov konania. Ak je však pomer ich úspechu a neúspechu v konaní v zásade rovnaký, súd rozhodne, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 14/2009 zo dňa 5. augusta 2010).

Aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia (§ 142 ods. 3 O.s.p.). Toto ustanovenie predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok sporového konania; súd podľa neho prizná účastníkovi konania plnú náhradu trov konania, i keď mal vo veci len čiastočný úspech, v troch prípadoch: (i) ak účastníkov neúspech v pomere k úspechu v konaní bol nepatrný, (ii) ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku a (iii) ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu.

Z obsahu spisu je zrejmé, že v prejednávanej veci sa navrhovateľ návrhom na začatie konania, doručeným súdu prvého stupňa dňa 07.06.2012, domáhal zaplataenia istiny vo výške 119,34 Eur s príslušenstvom, pričom súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom č.k. 5C/22/2013 - 152 zo dňa 22. novembra 2013 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia navrhovateľovi sumu 17,80 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 17,80 Eur od 18.12.2009 do zaplataenia. Z uvedeného tak vyplýva, že úspech navrhovateľa v konaní predstavuje 14,92% (17,80 Eur z uplatnených 119,34 Eur), tomu zodpovedajúci úspech odporcu predstavuje 85,08%, vzhľadom k čomu úspešnému odporcovi, a s poukazom na ust. § 93 ods. 4 O.s.p. aj vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu, prislúcha právo na náhradu trov konania v rozsahu 70,16% (úspech odporcu 85,08% - úspech navrhovateľa 14,92%).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd po preskúmaní vecí dospel k rozdielnemu záveru ako súd prvého stupňa, a to že v prejednávanej veci nie je na mieste aplikácia ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ktorá prichádza do úvahy iba v situáciách, kedy pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa a odporcu v konaní možno považovať v zásade za rovnaký, čo v danom prípade pri pomere 14,92% ku 85,08% (resp. priznaných 17,80 Eur k uplatneným 119,34 Eur) určite neplatí. Uvedený pomer úspechu a neúspechu v konaní sa v danom prípade skôr blíži prípadu predvídanému zákonodarcom v ust. § 142 ods. 3 O.s.p..

Preto odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti rozhodnutia o náhrade trov konania a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov prvostupňového konania,

pozostávajúcu z 2 úkonov právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vo výške 16,60 Eur, spolu s režijným paušálom vo výške 7,81 Eur a odpor zo dňa 29.01.2013 vo výške 16,60 Eur, spolu s režijným paušálom vo výške 7,81 Eur, t.j. spolu 48,82 Eur, v rozsahu jeho pomerného úspechu v konaní - 70,16%, čo zo základu sumy uplatnených trov predstavuje konečnú sumu trov prvostupňového konania 34,25 Eur (48,82 Eur x 0,7016).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., kedy vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnil, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi vo výške 16,34 Eur, a to za jeden úkon právnej služby - odvolanie zo dňa 13.01.2013, odmena vo výške 8,30 Eur podľa ust. § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., t.j. vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny (v danom prípade odvolanie bolo podané len proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, teda rozhodujúca je suma, ktorú žiadal ako nárok uplatňovaný v odvolaní, a to trovy prvostupňového konania vo výške 48,82 Eur) k tomu príslušný režijný paušál vo výške 8,04 Eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.